

Dosarul nr. 2ra-955/22
2-21089025-01-2ra-08072022

Prima instanță: (Judecătoria Bălți, sediul Central) D. Gherasim
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Școlnic Vadim,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Școlnic
(Tarlapan) Gabriela împotriva lui Școlnic Vadim, intervenient accesoriu Direcția
Asistență Socială și Protecția Familiei Sîngerei cu privire la încasarea pensiei
pentru întreținerea copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea
părintelui până la vârsta de 3 ani a copilului,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 10 martie 2022,

c o n s t a t ă :

La 14 iunie 2021, Școlnic Gabriela a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Școlnic Vadim, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și
Protecția Familiei Sîngerei cu privire la încasarea pensiei pentru întreținerea
copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea părintelui până la vârsta de
3 ani a copilului.

În motivarea acțiunii, Școlnic Gabriela a menționat că la 02 septembrie 2019,
a încheiat căsătoria cu Școlnic Vadim, iar la XXXXX, s-a născut XXXXX.

De asemenea, reclamanta a menționat că viața în comun a eșuat, astfel pe
rolul Judecătoriei Bălți, sediul Central se află cererea privind desfacerea căsătoriei.

La fel, a specificat că pârâtul nu execută obligațiile părintești față de copil

Școlnic Gabriela a solicitat încasarea de la Școlnic Vadim a pensiei pentru
întreținerea copilului minor, XXXXX în sumă de 2 000 lei lunar până la atingerea
majoratului copilului și încasarea pensiei pentru întreținerea soției în sumă de
1 500 lei lunar, până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 27 septembrie 2021, s-a
admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Școlnic Gabriela.

S-a încasat de la Școlnic Vadim în beneficiul Gabrielei Școlnic pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX în sumă de 1 000 lei până la atingerea majoratului copilului.

S-a încasat de la Școlnic Vadim în beneficiul Gabrielei Școlnic pensia pentru întreținerea soției ocupată de îngrijirea copilului comun în mărime de 1 000 lei lunar, până la împlinirea vârstei de 3 ani a copilului minor XXXXX.

S-a încasat de la Școlnic Vadim în beneficiul Gabrielei Școlnic suma de 2 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

S-a încasat de la Școlnic Vadim în beneficiul statului suma de 720 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că Școlnic Gabriela și Școlnic Vadim au încheiat căsătoria la 02 septembrie 2019, iar din căsătorie, XXXXX s-a născut XXXXX.

Instanța a constatat că reclamanta împreună cu copilul minor locuiesc în XXXXX, astfel urmează a se face referință la minimul de consum al copiilor care locuiesc împreună cu părinții la sat în vârstă de 1-6 ani.

La caz, instanța a conchis că suma solicitată de către reclamantă în mărime de 2 000 lei este o sumă exagerată pentru a fi încasată de la pârât, deoarece ultimul nu este încadrat oficial în câmpul muncii, iar reclamanta nu a prezentat probe veridice care ar proba suma solicitată.

Deci, suma solicitată de către reclamantă instanța nu a considerat-o ca fiind exagerată pentru întreținerea copilului minor, însă a considerat-o exagerată reieșind din situația materială a pârâtului, care la moment nu este angajat în câmpul muncii oficial.

Astfel, potrivit informației eliberată de Biroul Național de Statistică, coșul minim de consum pentru copiii în vârstă de la 1-6 ani este în sumă de 1 638,3 de lei, respectiv un părinte ar trebui să contribuie cu suma de 819,15 lei pentru întreținerea copilului său minor, fiind o sumă minimă.

În acest sens, instanța a concluzionat de a admite pretenția reclamantei privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, nu mai puțin decât suma de 819,15 lei, însă restricții în privința depășirii sumei respective nu sunt prevăzute mai mult ca atât prin diferite directive, se recomandă asigurarea unui trai decent copilului, iar statul are obligațiunea să garanteze această prerogativă, motiv pentru care la stabilirea cuantumului pensiei alimentare, instanța va lua în calcul interesul superior al copilului și necesitățile acestuia.

Având în vedere circumstanțele de fapt ce vizează copilul, dar și obligația legală a pârâtului în virtutea calității sale de părinte să acorde copilului său o susținere materială, astfel încât să-i ofere cel puțin condiții minime de existență, instanța de judecată a considerat necesar și rațional de a dispune încasarea sumei de 1 000 lei lunar, până la atingerea majoratului copilului XXXXX, născut la XXXXX, ceea ce va asigura într-o mică măsură un trai decent al copilului.

Referitor la pretenția reclamantei privind încasarea pensiei pentru întreținerea soției ocupată de îngrijirea copilului comun care nu a împlinit încă vârsta de 3 ani în mărime de 1 500 lei, instanța a menționat că copilul minor XXXXX se află în grija și educația mamei sale, care nu este încadrată în câmpul muncii din cauza

vârstei fragede a copilului și nu are un venit lunar, respectiv, aceasta necesită întreținere din partea pârâtului, ca soț.

Astfel, prima instanță a apreciat cuantumul de 1 500 lei, lunar pentru întreținerea soției ca fiind exagerat, deoarece minimum de existență pentru o femeie în vârstă aptă de muncă, pentru anul 2020, este de 1 943,7 de lei, iar ținând cont de faptul că pârâtul nu are un venit stabil, nefiind încadrat oficial în cadrul muncii, urmează a fi încasată suma de 1 000 lei, reieșind din situația materială a pârâtului.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 martie 2022, s-a respins apelul declarat de Școlnic Vadim și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 27 septembrie 2021.

La 27 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, Școlnic Vadim a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie prin micșorat cuantumul pensiei pentru întreținerea copilului minor și respingerea pretenției privind încasarea pensiei pentru întreținerea părintelui până la vârsta de 3 ani a copilului.

Recurentul Școlnic Vadim, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

De asemenea, a menționat că deși nu locuiește împreună cu reclamanta, a contribuit la întreținerea financiară a copilului minor, astfel, circumstanțele în cauză au fost invocate în instanța de fond, iar instanța de apel a respins apelul, concluzia fiind bazată pe aceleași circumstanțe și aceleași concluzii ale instanței de fond.

Prin urmare, recurentul a susținut ca fiind neîntemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare, deoarece îl plasează într-o situație materială dificilă pe motiv că nu dispune de venituri pentru executarea hotărârii judecătorești.

La 08 iulie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimă copia recursului, fiind recepționat de către Școlnic (Tarlapan) Gabriela la 13 iulie 2022, conform avizului de recepție (f.d. 126).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 10 martie 2022, fiind recepționată de către Școlnic Vadim la data de 01 aprilie 2022 conform avizului de recepție (f.d. 102).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 27 mai 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a

temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept

național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Școlnic Vadim, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Școlnic Vadim.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh